

Forslag

til

Lov for Færøerne om invalidepension.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 22. november 1961.*)

Kap. 1.

Adgangen til invalidepension.

§ 1. Retten til at oppebære invalidepension efter bestemmelserne i denne lov er betinget af,

- 1) at modtageren har dansk indfødsret,
- 2) at modtageren er bosiddende på Færøerne eller forhyret med skib hjemmehørende på Færøerne,
- 3) at modtageren i det sidste år forud for begæringens indgivelse har haft fast bopæl her i riget, hvormed ligestilles ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en færøsk eller anden dansk offentlig myndighed, som ansat i et færøsk eller anden dansk firmas filial eller underselskab eller i øvrigt som beskæftiget i færøsk eller anden dansk interesse eller med henblik på uddannelse.

Stk. 2. Lige med en indfødt anses med hensyn til adgangen til invalidepension en kvinde, der ikke selv har dansk indfødsret, men som er eller senest har været i ægteskab med en mand med dansk indfødsret.

Stk. 3. Hvor særlige forhold taler derfor, kan rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret bestemme, at der tillægges en person invalidepension, uanset at pågældende ikke opfylder betingelsen under stk. 1, nr. 3.

Stk. 4. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret bestemme, at invalidepension undtagelsesvis vil være at udbetale en person, der efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet.

Stk. 5. Regeringen kan efter gensidig overenskomst med andre stater og efter forud indhentet erklæring fra landsstyret gøre undtagelser fra de bestemmelser, der betinger rettigheder efter denne lov af dansk indfødsret og bopæl på Færøerne.

§ 2. Personer mellem 15 og 67 år, der opfylder betingelserne i § 1, er berettiget til invalidepension, for så vidt erhvervsevnen ifølge afgørelse af det færøske ulykkesforsikringsråd eller invalideforsikringsretten er betydeligt nedsat, eller, for så vidt de herfor fastsatte særlige betingelser er til stede, til de i § 22 omhandlede ydelser.

Stk. 2. Den nedsættelse af erhvervsevnen, som ifølge stk. 1 er en betingelse for adgangen til invalidepension, foreligger, når den pågældendes erhvervsindtægt ved en til hans kræfter og færdigheder svarende beskæftigelse, der under billigt hensyn til uddannelse og tidligere virksomhed kan forlanges af ham, må forventes at ligge betydeligt under det, som legemligt og åndeligt sunde personer med lignende uddannelse og i samme egn plejer at fortjene ved arbejde. Udgangspunktet for bedømmelsen heraf skal være, om pågældendes erhvervssevne er nedsat til $\frac{1}{3}$ eller derunder, hvorved der i fornødent omfang skal tages hensyn til alder, livsstilling, bopæl og arbejdsmuligheder og til udsigten til eventuel forbedring eller forværring af pågældendes invaliditet samt til andre omstændigheder, som passende findes at kunne tillægges vægt ved bedømmelsen af, om der foreligger en så betydelig nedsættelse af erhvervsevnen, at denne efter den samlede vurdering skønnes

Socialmin. 1. kt. j. nr. 53-5-1961.

*) Se FT: 613, 909, 950, 1073; A. 197. Lov nr. 350 af 6. dec. 1961.